

za vsakega obdačenca eden in tisti znesek, v katerem so obsežena vsa javna bremena. Vse drugo računanje in poslovanje pri davkarjih naj izostane. Ti davčni zneski naj se zahtevajo od obdačenca v štirih obrokih, in sicer 1. februarja, 1. majnika, 1. avgusta in 1. novembra vsakega leta.

Kdo naj plačuje direktni davek?

Direktni davek naj plačuje: 1. vsak družinski gospodar (gospodarica) v dotični občini, v kateri stalno biva ali se zadržuje več ko eno leto sam ali s svojo družino.

2. Vsa podjetja ali podvzeta, katera se na katerokoli ime izvršujejo, in sicer v tisti občini, v kateri ima podjetje svoj sedež; ima sedež v tuji deželi, potem v občini, kjer se izvršuje obrat.

3. Ima inozemec, ki stanuje v tuji deželi, v naši deželi posestva, hiše, obrtnije, podjetja, ležeča premoženja, izposojen denar ali stalne plače, plačuje od vsega tega v tisti občini, kjer se je to obdačilo.

5. Da ni nepotrebnega računanja in pisanja, naj bo plača vseh državnih uradnikov, častnikov, duhovnikov in učiteljev države ali dežele, orožnikov in vseh vojakov ter vse osebe z državno pokojnino prosta vsakega davka. (Sedanje razmere, da se je z eno roko dalo in z drugo zopet vzelo, naj zginejo.) Glede zasebnega kakoršnegakoli premoženja morajo biti pa tudi vse te osebe po postavi obdačene.

5. Revne osebe (družinske gospodarje, ki nimajo nobenega posestva, hiše in nobenega drugega kakoršnegakoli premoženja, uboge viničarje, uboge dninarje, uboge prevžitarje, hlapce in deklet) naj pristojna davčna komisija v občini oprosti vsakega davka začasno ali tako dolgo, dokler se gmotni položaj dotičnika ne zboljša.

Prva naloga bi naj bila, ko bo znana skupna svota vseh dolgov in drugih sedanjih bremen, da se država z oddajo premoženja samo tistih, kateri so si ga nabrali v tej vojni, reši vseh teh dolgov in potem se le začne gospodariti za korist in blagor našega naroda in domovine.

Na podlagi skupne svote vseh raznih davkov iz leta 1913 ali 1914 (ker poznejša leta so bili davki nenaravni), bi država, oziroma finančna oblast visokost davkov po odstotkih vsako leto ali zvišala ali znižala tako, da potem vsa svota zadostuje za javna državna in druga bremena. Ta skupna svota se naj potem od okrajev in občin razdeli in sicer od davčne oblasti druge stopinje za okraje in od davčnega okrajnega oblastva za občine. Pri vseh teh razmerah delitve bi se naj krajevne ali občinske nezgode (toča in suša itd.) vpoštevale. V svrhu razdelitve občinske davčne svote naj bi se volile vsako leto v vsaki občini komisije z imenom „Delilna davčna komisija“, katera bi imela nalogo vestno in pravično razdeliti občinsko davčno svoto med obdačence, na podlagi pridelkov ali dohodkov pretečenega leta.

Ta komisija naj bi bila sestavljena v občini do 200 obdačencev iz štirih, v občini od 200 do 400 obdačencev iz šest, od 400 do 800 obdačencev iz osem, od 800 do 1000 obdačencev iz 10 in od 1000 naprej iz 12 udov in ravno toliko namestnikov. Te ude naj bi vsaka občina vsako leto volila druge, da se s tem izogne vsakemu podkupovanju in protekciji. Seje za delitev davkov naj bile med časom od 1. decembra do 31. marca vsakega leta ter bi jih naj vodil ali nadzoroval davčni referent. Ko je davek primerno in pravično razdeljen, odredi nadzornik (davčni referent), da se plačilni nalogi sestavijo in izročijo davčni zneski davkarji za plačevanje. Za delilne davčne seje bi naj nadzornik oskrbel vse delo, ki bi bilo potrebno pri delilni seji. Da bi komisija natanko spoznala razmere vsakega obdačenca, naj bi se spisal od davčnega okrajnega oblastva za vsakega obdačenca delilni list. Davčni referent in njegovi uradniki bi imeli nalogo, vpisati in dostaviti v ta list vse spremembe med letom, ki so se izvršile na podlagi pogodb (ženitvenih, izročilnih in kupnih) vobče vse, kar obdačenca zadeva.

Dosedanje davčne oblasti naj bi se z davkarji združile in poslovale v skupnih uradih, da se lahko hitro ustmeno poizve o zadevi obdačenca, kar bi prihranilo mnogo potov in pisarij.

S to mislijo bi finančna oblast zamogla ustvariti nov zakon za direktni davek, ter prav ugodno rešiti pri sedanjem pomanjkanju uradništva za našo državo tako važno finančno vprašanje. Opomba uredništva: Ta članek smo dobili od slovenskega davčnega uradnika-veščaka. Prosimo še druge strokovnjake, da se oglašijo v tej zadevi.

Politične vesti.

Vidov dan. V soboto obhaja cela naša država Vidov dan. Na dan svetega Vida (po starem srbskem koledarju 15. junija ali po naše 28. junija) je bil premagan na Kosovem polju srbski narod od Turkov in se je pričela turška sužnost. Ta dan se je vglobil v srbsko dušo, kot nobeden drugi dogodek, bil je dan narodne žalosti, slednjič je postal dan narodnega vstajenja, ko so Srbi v balkanski vojski razbili turško moč in zopet osvojili Kosovo polje. Sedaj je postal ta dan znamenje osvoboditve in združitve celega jugoslovanskega naroda in tako narodni praznik cele države SHS.

Manifestacija občin ptujskega glavarstva za pravičen mir. Na okrajno glavarstvo v Ptuj so vposlale občine: Breg, Cirkovce, Dolena, Dolič, Dragovič, Dravci, Drstelja, Formin, Gajovci, Gorenjski vrh, Gruškovje, Hajdin, Jiršovci, Janežovci, Klaponci, Lanca ves, Livanjci, Ločič, Mala ves, Markovci, Moretinci, Moškanjci, Pacinje, Pobrežje, Prvenci, Ragoznica, Sedlašek, Slovenja ves, Stonjci, Sveta Barbara, Sveta Marjeta, Sveti Urban, Šikola, Trnovci, Vareja, Vinterovci, Cvetkovci, Hardek, Hermanci, Jastrebi, Lahonci, Litmerk, Mihalovci, Obrežje, Ormož, Podgorci, Runeč, Sodinec, Središče, Sveti Tomaž, Trnovci, Vodranci, Žerovinci, Brestovec, Rogatec, Slatina, Okolica, Sveta Trojica pri Slatini, Zdravilišče Rog-Slatina, Organizacija SKZ in JDS v Rog-Slatini sledečo rezolucijo: „Zavedajoč se resnosti zadnjega trenutka, v katerem se odločuje naša usoda, povzdignemo še enkrat svoj glas in odločno odklanjamo vsako krivično rešitev naših mej. Nikdar ne bomo priznali miru, ki bi naš narod raztrgal ter dele našega naroda podvrgel tujemu nasilju. To velja zlasti glede mej na jugu in jugozapadu, ki se morajo določiti tako, da bo tudi tam združen ves jugoslovanski živelj s kraljestvom Srbov, Hrvatov in Slovencev, ne glede na krivične ter načelu o samoodločbi narodov nasprotujoče. Mirovno delegacijo prosimo, da sprejme edino mir, ki odgovarja gornjim načelom.“

Shod SKZ v Mozirju. V nedeljo, 22. junija se je vršil v Mozirju v Strmškovi dvorani dobro obiskan shod SKZ, na katerem je poročal o političnem položaju urednik Žebot. Shodu je predsedoval posestnik Močnik. Govorili so še: župnik Krošel in posestniki Cesar, Štruel in Močnik. Sprejele so se naslednje resolucije: zahvala in zaupanje ministru dr. Korošču in poverjeniku dr. Verstovšku, odločen protest proti zasedenju jugoslovanskega ozemlja po Lahih in Nemcih, pokrajinski zbor se naj skliče, na črti Dravograd-Celje se naj upelje boljša in direktna železniška zveza. Krajevni odbor SKZ se je tako-le sestavil: Ivan Cesar, predsednik; Franc Štruel, podpredsednik; Ivan Močnik, tajnik; Anton Lekše, blagajnik; odborniki: Ivan Krošel, Franc Kren, Florijan Smodiš, Franc Berdovnik, Franc Rozman, Anton Milauc, Anton Podvratnik, Valentin Mikek, Anton Lesjak, Anton Stvarnik in Vinko Fužir. Krajevni odbor bo takoj izvedel po župniji podrobno organizacijo.

Pačenje slovenščine in drugo. Davčno okrajno oblastvo v Slovenjgradcu je izdalo dne 10. junija opr. št. 100 na vsa občinska predstojništva sledečo odredbo: „Ker se opaža, da razni zakotni pisarji med njimi večkrat obč. tajniki občinstvo zapeljujejo k vlaganju pogoste popolnoma neoprašenih priscivov proti odmeram davkov samo radi svojkega zaslužka ter opravljajo s tem načeloma mogoški posel, ki je državi skrajno nevaren, se občinski urad pozivlja, da vsakega takega zakotnega pisarja semkaj javi, da se zamore proti istemu v zmislu naredbe poverjeništv ministerstva financ z dne 6. maja 1919 št. 1525 po ex 19 nastopiti s popolno strogostjo zakona. Vodja: Satler. — To je pa res čudna odredba! Jezik pa je tak, da dobiš grizo, če bi ga še dalje poslušal. Ali hoče gospod referent prisiliti priprosto ljudstvo, da bi se proti neopravičenemu plačevanju davkov ne moglo pritožiti, ali prisiliti stranke, da si bi mogle najeti odvetnika in tam plačevati visoke odvetniške stroške. O stvari še bomo govorili.“

Uradnice na okraj. glav. v Celju se posmehujejo, če kdo opravlja svojo versko dolžnost. Od porotnika-očividca smo prejeli naslednji dopis, ki ga priobčujemo zaenkrat brez komeatarja. V slučaju pa, da bi se to ponovilo, bomo zabrenkali na druge strune. Dopis se glasi: „Ko smo porotniki dne 13. junija opravili opoldne svojo versko dolžnost v hodniku okrajnega glavarstva, so se nam gotove, pri tamošnjem uradu zapostene

gospodične, posmehovale. Menimo, da dotične nimajo pravice žaliti verskega čuta in je bilo njihovo početje jako neokusno in neumestno. — Prosimo, da se v drugič kaj takšnega več ne ponovi, sicer bi bili primorani, se pobrigati za imena dotičnih.“

Zaprla se je gostilna Antona Krambergerja oziroma njegove vdove Marije v Krčevini, kjer so se zbirali nemški hujskači.

Tedenske novice.

V našo obrambo. Mnogi nam zamerijo, da ne moremo spraviti vsega, kar nam pošljejo dopisniki, takoj v list. Drugi so zopet hudi radi slabega tiska. Stvar je sledeča: Naša uredništva dobivajo na dan po 40 do 60 pisem. Večinoma so to dolga krajevna poročila. K temu pridejo še poročila o sedanjih burnih svetovnih dogodkih, ki jih moramo spraviti v list. Na razpolago pa imamo samo štiri strani. Če bi hoteli spraviti vse važnejše gradivo v list, morali bi imeti na razpolago ne štiri, ampak osem ali 16 strani. To pa je sedaj nemogoče. Papirja je tiskarna sicer po dolgem trudu dobila dovolj, a ko je dospel papir, pa je zmanjkalo plina, tako da so obstali stavni stroji. Ker se tiska „Slov. Gospodar“ v več kot 30.000 izvodih, nam manjka črk, ker so nam jih Nemci ob začetku vojske silno mnogo rekvirirali. Ker smo sedaj hvala Bogu dobili nekaj novih črk, smo stare in obrabljene črke, — na katere smo bili hudi tudi uredniki, ne samo čitatelji — vrgli med staro šaro. Prosimo naročnike in dopisnike, da upoštevajo naš položaj. Ko bomo zopet imeli plin, pa bodo vsi nedostaki odpravljani. Dopisnike prosimo, da nam ostanejo zvesti. Kar ne zastari, pride polagoma vse na vrsto.

God Nj. Vel. kralja Petra I. Višji šolski svet je poslal ravnateljstvom vseh javnih in zasebnih srednjih šol in učiteljskih, vsem okrajnim in šolskim svetom v območju deželne vlade za Slovenijo sledeči odlok: „Ker pade god Njegovega Veličanstva kralja Petra I. letos na nedeljo, odreja Višji šolski svet, da naj se praznuje ta god na vseh šolah v soboto, dne 28. junija 1919 na slovesen način z božjo službo in s primerno šolsko slavnostjo, kateri naj sledi proslava Vidovega dne, kakor se je to odredilo s tukajšnjim odlokom z dne ad ravnateljstva 21. jun. št. 8530 ad okr. (mest.) šol. sv. 18. jun. 1919, št. 8539. Predsednikov namestnik: dr. Grafenauer s. r.“

Gledališka predstava v Mariboru. V soboto, dne 28. junija ob pol 20. uri zvečer priredi „Družabni klub“ SKSZ v dvorani Flosarjeva ulica 4 igro „Moč uniforme“, burko s petjem v treh dejanjih. Sedeži I. vrste 5, II. 3, III. 2 K. Stojišča 1 K. Predprodaja vstopnic v Cirilovi tiskarni.

Mati župnika Gomilšeka umrla. V petek, dne 13. jun. smo na okoliškem pokopališču v Ptuj zagrebli k zadnjemu počitku nad vse blago mamicico Ano Gomilšek, mater č. g. F. S. Gomilšeka, župnika pri Sv. Benediktu v Slov. gor., umrla je dne 10. junija v 71. letu starosti. Sprevod je vodil sin-župnik v spremstvu sedmih duhovnikov. Iz v srce segajočega nagrobnega govora č. g. profesorja A. Kolariča smo posneli, kako je bila rajnica res vzorna mati, polna skrbi in požrtvovalne ljubezni do svoje družine, vedno zvesta Bogu in domu. Priporočamo jo v molitev in v blag spomin vsem, ki so jo poznali. Naj v miru počiva! G. župniku naše odkrito sožalje!

Umrla je dne 23. t. m. učiteljica Malika Pušenjak, sestra nadrevizorja g. Pušenjaka. N. p. v m.!

Odlikovani junaki Celjskega pešpolka: Pri pohodu na Koroško so bili odlikovani s srebrno kolajno in polkovno pohvalo sledeči junaki: Nadpor. Franjo Sinkovič, prov. čast. Nadpor. Andrej Likar. Poročnika: Fr. Juhart, Janko Drnovšek. Čast. nam.: Ferdo Pristovšek. Naredniki: Anton Pogorelec, Anton Kuder, Franjo Bernard, Štefan Vavpotič, Franc Tuš, Karol Steiner in Ivan Šumej. Četovodje: Viktor Špes, Franjo Fijavš, Fr. Jegl, Albert Nedved in Franc Potočnik. Desetnika: Jakob Gajšek in Štefan Gračner. Poddesetniki: Ivo Padernik, Bogomir Motoh in Janko Pukmeister. Pešči: Franc Vidmar, Anton Bračun, Franc Kunček, Franjo Veternik in Andrej Krempuš. Ker je to prvo odlikovanje od naše prave domovine, čestitamo tem bolj iz sreča. Živeli slovenski junaki!

Dnevnine za uradnike in javne nastavljenice. Ministrski svet je 19. t. m. razpravljal o začasni ureditvi uradniških plač do definitivne ureditve